

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grünbaum: Ved første behandling af finansministerens forslag til ændring af kildeskatteloven rejste vi spørgsmålet om beskattningen af efterlevende ægtefæller, hvor boet skiftes eller udlægges for begravelsesomkostningerne, idet det havde vist sig, at de regler, der gjaldt efter, at den oprindelige kildeskattelov var blevet ændret, førte til den urimelighed på dette punkt, at den efterlevende ægtefælle kunne komme til at betale skat, i værste fald fuldt ud, af et beløb svarende til personfradraget. Finansministeren lovede ved første behandling at tænke over dette spørgsmål. Det har han gjort og fremsat et ændringsforslag, hvorved man får ryddet denne urimelighed af vejen. Det vil jeg gerne takke finansministeren for.

Spørgsmålet om befordringsudgifters behandling har længe været genstand for en masse diskussion, bl. a. i forbindelse med rejsemontørsagen. Udgifterne til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag på 1.500 kr. Der blev gennemført den ordning for at reparere på de misforhold, der kom frem, at der fra 1. januar 1971 heller ikke skulle foretages kildeskattetræk i de egentlige rejsegodtgørelser, som er uden for lønmodtagerfradraget.

Nu foreslår finansministeren, at de samme regler gennemføres for andre befordringsudgifter, der dækkes ved godtgørelse fra arbejdsgiveren. Disse udgifter skal nu ikke alene holdes uden for kildeskattetrækket, hvad vi er indforstået med — vi tror, det er en god rationalisering, der sker herved — men de skal også holdes uden for det faste lønmodtagerfradrag. Dette sidste er jo ikke nogen logisk følge af hovedændringen, men det har man altså fundet hensigtsmæssigt, og det er vi også glade for.

Men så bliver der tilbage det problem, at de skatteydere, som, i en del tilfælde i hvert fald, har ret store udgifter til befordring af den kategori, der hedder befordring mellem hjem og arbejdsplads, og som ikke får udgif-

terne dækket ind ved en godtgørelse fra arbejdsgiveren, egentlig kommer til at hænge og svæve ude i noget, som jeg tror man nu vil opfatte som særlig urimeligt, efter at de ændringer bliver vedtaget, som finansministeren har foreslået. Der er i forvejen megen utilfredshed med, at de meget store kørselsudgifter, som bl. a. bygningsarbejderne har fået de senere år, fordi det er blevet skik og brug, at man som bygningsarbejder rejser over lange afstande daglig, 20-30-40 km og mere, hvis vi tager den sammenlagte afstand både hjem og ud, ikke fuldt ud kan fradrages. Det er blevet almindeligt, at man rejser over disse lange afstande og dermed også får de ret store udgifter for at erhverve sin indtægt. Det er i virkeligheden en udgift af samme art, som andre får godtgjort af arbejdsgiveren. Ifølge ligningsloven kan de fradrages med et maksimumbeløb på 3.000 kr. og en bundgrænse på 600 kr., der i virkeligheden er 700 kr., sådan at det altså drejer sig om et fradrag på 2.300 kr. Men fratrækker man op til disse 3.000 kr., som i virkeligheden kun er 2.300 kr., skal man oven i købet miste sit lønmodtagerfradrag. Selvfølgelig kan man så lægge de andre faktiske udgifter til og få fradrag for faglige kontingenter osv., men man mister altså lønmodtagerfradraget.

Nu gør finansministeren så det, at han stiller ændringsforslag gående ud på, at hvor det er kørselsudgifter, som arbejdsgiveren dækker, skal det holdes uden for lønmodtagerfradraget, men hvis manden er i den situation, at han selv skal tage penge op af lommen og betale for en lige så nødvendig kørselsudgift, kan han ikke få sit faste lønmodtagerfradrag. Jeg tror, jeg kan forudsige, at hvis regeringspartierne nedstemmer det ændringsforslag, vi har stillet på dette punkt, vil der fortsat være uro om hele dette problem med befordringsudgifterne, og det er vel egentlig ingen af os interesseret i, heller ikke finansministeren og regeringspartierne. Vi finder det altså ikke rimeligt, at man fortsat skal have den ordning, at man mister sit lønmodtagerfradrag på dette område. Man burde her tage hensyn til dette at få et mere bevægeligt arbejdsmarked.

Nu må man også huske, at oprindelig tilsigtedes der med det større lønmodtagerfradrag på de 1.500 kr. i stedet for de 800 kr.